

Hjemlen skal desuden bruges, når en godkendelse ændres eller tilbagekaldes i henhold til kemikalielovens § 38, stk. 2 og 3.

Hjemlen skal endvidere bruges til eventuelt at forbyde salg af restflage af biocider og plantebeskyttelsesmidler når dette er nødvendigt for at gennemføre ny EU regulering.

Reglerne i bekendtgørelsen skal ses i direkte forlængelse af de konkrete afgørelser om at ændre eller tilbagekalde bestemte midler.

2.5. Præcisering af reglen om databeskyttelse for biocider.

Der foreslås en præcisering af reglen i § 35 b, stk. 7, om databeskyttelse hvad angår biocider for at bringe ordlyden i overensstemmelse med biociddirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. januar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter).

3. Forholdet til gældende ret

Allerede i dag er der flere hjemler i kemikalieloven, der giver myndigheden mulighed for at gribe ind i eksisterende godkendelser.

Således kan man ifølge § 33, stk. 4, (der er indført ved lov nr. 256 af 12. april 2000) ændre eller tilbagekalde en godkendelse i forbindelse med, at et aktivstof i et middel optages på bilag I til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet. Bilag I er listen med de aktivstoffer, der må indgå i plantebeskyttelsesmidler.

Når grænseværdien for restindhold af pesticider i fødevarer og foderstoffer vedtages på samme tid som aktivstoffet optages på bilag I, vil den nuværende § 33, stk. 4, også kunne anvendes som hjemmel til en revurdering af plantebeskyttelsesmidlet, som følge af den ændrede grænseværdi. For de tilfælde, hvor MRL-fastsættelsen sker før optagelse på bilag I, har man brug for en hjemmel til at kunne revurdere konkrete godkendelser.

Man kan anvende kemikalielovens § 35 d, stk. 2, nr. 1 til at forbyde et plantebeskyttelsesmiddel, hvis det vurderes som uacceptabelt for sundhed eller miljø (liste A). Reglen kan anvendes til helt eller delvist at tilbagekalde godkendelser. En MRL-værdi reduceres i visse tilfælde, evt. til detektionsgrænsen, for nogle afgrøder på grund af manglende restkoncentrationsdata, også selv om aktivstoffet opfylder alle krav om toksikologisk dokumentation. Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til i disse situationer at forbyde et middel. Dette skyldes tidligere forarbejder til bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen er for snæver i situationer, hvor der ikke har været ind-

sendt dokumentation nok til at vurdere i det hele taget, om midlet er uacceptabelt", jf. Lovforslag nr. L 157 af 15. december 1999 om lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

§ 35 d, stk. 2, nr. 2 omfatter optagelse af midler på lovens forbudsliste, når det følger af EU-regulering eller international aftale eller forpligtelse. Det vurderes at forpligtelsen i forslaget § 33, stk. 5, til at tilbagekalde godkendelser ikke følger direkte af EU-regulering. Derfor kan denne hjemmel ikke anvendes i situationer omfattet af lovforslagets § 33, stk. 5.

Kemikalielovens § 38, stk. 1, indeholder hjemmel til at ændre brugsvilkårene, hvis det findes nødvendigt på baggrund af ny videnskabelig eller teknisk viden og for at beskytte sundhed eller miljø. Denne hjemmel antages ikke at omfatte ændringer af brugsvilkår på grund af en grænseværdiændring, der er vedtaget på baggrund af manglende dokumentation. Det er således tvivlsomt, om manglende restkoncentrationsdata eller manglende toksikologiske data vedr. et aktivstof kan betragtes som "ny videnskabelig eller teknisk viden". Desuden indeholder bestemmelsen kun en mulighed for at ændre en godkendelse, men derimod ikke mulighed for at tilbagekalde en godkendelse. Endvidere vurderes de ændringer af godkendelserne, der skal indføres som følge af præparatdirektivets regler om klassificering, emballering og mærkning, ikke at være "brugsvilkår".

Lovens § 38, stk. 2, indeholder hjemmel til at tilbagekalde godkendelser, hvis blandt andet godkendelsesbetingelserne ikke længere anses for opfyldt. Dette gælder for plantebeskyttelsesmidler indeholdende aktivstoffer, der er optaget på bilag I til direktiv 91/414/EØF. Hjemlen kan ikke anvendes, når aktivstoffet ikke er optaget på bilag I, altså i den såkaldte overgangsperiode, oprindeligt med udløb i 2003, nu forlænget for de fleste af aktivstofferne til 2008. § 38, stk. 2, er en implementering af direktiv 91/414/EØF's tilbagekaldelsesregel i artikel 4, stk. 6, litra a) samt af forpligtelsen i henhold til Punkt C. Beslutningsprocessen, nr. 2.4.2.2 og 2.4.2.4 i De ensartede principper, (Direktiv 97/57/EF om affattelse af bilag 6 til direktiv 91/414/EØF).

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget og udmøntningen af lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Hvad angår staten har forslaget ingen væsentlige økonomiske konsekvenser, da ændringerne kan rummes inden for rammerne af de etablerede godkendelsesordninger.